

PER JOHAN AUGUST BARCK, TULL- OCH POSTTJÄNSTEMAN

Av Åke Barck Berkén

Bild 1. P. J. A. Barck omkring 1845.
Silhuett i samtida ram.

- Född: 11. 11. 1810 i Gränna, död 16. 11. 1896 i Gränna.
- Fadern: Carl Gustaf B., f. 22. 10. 1759 på Nääs, Torpa socken, död 23. 5. 1844 i Lidköping. Löjtnant vid flottan, sedan tullinspektör.
- Modern: Britta Catharina Giölin, f. 22. 11. 1770 i Gränna, död 30. 11. 1850 i Askersund, dotter till stadsfiskalen i Gränna S. G. Giölin och Anna Molin.
- Farföräldrar: Harald B., f. i Hulu, Vetlanda socken 31. 8. 1722, död i Bexheda 8. 6. 1782, kyrkoherde i Bexheda, och Maria Christina Fahnehjelm, f. 2. 4. 1731 på Nääs, Torpa socken, död 4. 11. 1818 i Hulu, Vetlanda socken.

Extra ordinarie uppsyningsman vid tullkammaren i Lidköping 18. 4. 1827, inspektor för förpassnings- och bevakningsverket vid samma tullkammare 3. 10. 1832, tullkammareföreståndare och tullverkets ombud därstädes 13. 12. 1843, tf resetullinspektor i Örebro län 23. 12. 1844, konstituerad att vara do 13. 9. 1845, dessutom postmästare i Askersund 6. 12. 1853—13. 6. 1854, dessutom föreståndare för tullkammaren i Askersund 4. 7. 1854—31. 12. 1866 (tjänstledig fr. o. m. 14. 11. 1863). Resetullinspektorsbefattningarna indrogos 1. 4. 1857. Tf postmästare i Askersund 1. 2. 1858, tf postmästare i Arboga 5. 11. 1863, eo kontorsskrivare 12. 10. 1866, tf postmästare i Nora 14. 1. 1867, postmästare i Gränna 26. 6. 1874, tillträdde 1. 6. 1876, pensionerad 1. 6. 1885. — Gift 30. 5. 1875 med Anna Christina Brissander.

Vid hans födelse skrev fadern följande:

»Åhr 1810 den 11 November kl 3/2 till 10 på emidd, föddes vår 4:de kära son, och vart af Magister Libeck den 16 Nov. Döpt med namn af Pehr Johan August. Dess faddrar voro följande, nemligen: Herr Capten Otto Drake frånvarande, Rådman Malmberg och S. J. Dahlgren närvarande Fru Lagmanskan L'Orange bar barnet. Fröken Beata von Vicken frånvarande och Demoiselle Margareta L'Orange i dess ställe».

Hans fader blev år 1812 beordrad till Stockholm på bevakningstjänst, varvid hela familjen flyttade dit. Fadern tog emellertid avsked från tjänsten vid flottan år 1814 och blev följande år tullinspektor i Gränna, varvid familjen åter flyttade till denna stad. År 1820 blev det återigen flyttning, ty då blev fadern tullinspektor i Lidköping.

Samma år blev August inskriven i Lidköpings Stads Skola, varifrån han den 6/5 1826 fick ett mycket fint avgångsbetyg.

I slutet av år 1826 reser han till Borås för att lära sig bokbinderi men tröttnar snart härpå. I stället reser han till Göteborg för att bli sjöman, men då en skeppare sade till honom, att då får han nog dra av sig sina fina guldringar, blev hans intresse avkylt, så han återreste till Lidköping.

Pigga pojkar, stenar och fönsterrutor ha väl i alla tider haft ett visst samband, och August var icke något undantag härifrån. En dag slog han nämligen ut fönsterrutor i tullmagasinet. Om han hade hjälp härvidlag av sin gode vän, prosten Wennerbergs son Gunnar (blivande »Glunten») förmåler ej historien, men det kan ju tänkas.

Döm emellertid om Augusts förskräckelse, då han dagen efter blir uppkallad till en högre tulltjänsteman, som var på tillfälligt besök i staden. August var ej stor till växten, tvärtom var han mycket småväxt, men så liten som han då kände sig, när han var på väg till »av-

basningen», har han nog ej känt sig någon annan gång. Med förtvivlan och med tunga steg gick han alltså denna lidandets väg och stod så inför den höge tjänstemannen.

Han repade emellertid strax mod, när han såg dennes vänliga uppsyn, och glädjen blev stor, då det ej alls blev tal om några rutor, utan han fick höra, att denna chefstjänstemannen i stället sade, att han hade uppmärksammat August såsom en pigg och vaken yngling, som han fått förtroende för, så att han undrade om han ej ville börja vid tullen.

Detta erbjudande blev med glädje accepterat och den 18 april 1827 »fann Kongl General Tull Styrelsen godt antaga Ynglingen Per August Barck till Extra Ordinarie Uppsyningsman vid Tullbewakningen i Lidköping». Tjänsteed avlade han den 14/5 1827. Så började en 58-årig tjänstemannabana i Tull- och Postverkens tjänst.

Så började ock ett livslångt och innerligt vänskapsförhållande till den höge tulltjänstemannen, som var distriktschefen vid Inre Tullbevakningsdistriktet, Nils Fredric Nyblaeus. Alltid var han beredd att i alla situationer sträcka ut en hjälpande hand till August, t. ex. då han den 29/1 1845 skriver till tullinspektoren i Askersund: »Styrk honom med goda råd och upplysningar om orten — till försigtighet och betänksamhet — gör det för min skull, som har denne unge man kär för dess goda hjerta och rena seder — det är en Wänskap wisad mig».

Efter 5 tjänsteår fick han följande skrivelse daterad 30/10 1832: »Kongl Generaltullstyrelsen gör veterligt, att den härmedst velat antaga och förordna Extra Uppsyningsmannen P. J. A. Barck att tillsvidare i egenskap af Inspektör handhafva tullbevakningen och förpassningsverket i Lidköping». Härför fick han en årslön av 100 Rd. Tjänsteed avlades den 24/12 1832.

Hans syster Petronella hade i Lidköping en privat skola — s. k. pension — varest August undervisade i en del ämnen. Denna uppgift varade till okt. 1834, då Petronella avled i kolera.

Den 24/3 1835 får han ett utmärkt betyg, att han är en säker seglare bl. a. med »Lots-Chefs-Fartyget i sjön Wänern» och den 19/9 1835 att han »är en försvarlig Ryttare och derjemte har inhämtat tillräcklig kännedom i de Wapens användande, som för en Kust-Sergeants tjensts bestridande kan wara erforderligt».

Den 13 dec. 1843 transporteras och förordnas »nuvarande Förpassnings-Inspektorn i Lidköping P. J. Barck, att, jemlikt Kongl. General Tull-Styrelsens circulaire af den 20 Sept detta år, tillsvidare vara Tullkammareföreståndare och Tullverkets Ombud i nämnda Stad». Härför fick han ett årligt arvode av 66: 32 Rd.

Den 23 dec. 1844 har Kongl General Tullstyrelsen »funnit för godt förordna Tull Inspektorn P. J. A. Barck att, under 3nne månaders tid inom Örebro Län hafva tillsyn derå, att hvarken förbjudne eller tullen undansnillade lofgifna Waror transporteras, uppläggas eller försäljas».

I sept. 1845 skall platsen tillsättas definitivt. Distriktschef Nyblaeus giver honom ytterst fina vitsord samt rekommenderar honom varmt hos General Tull Styrelsen.

August, som fortfarande är tf, brådskar ej med ansökan, vilket väcker en viss förvåning. Generaltulldirektör Gyllenhaal skriver nämligen den 11 sept. till distriktschef Nyblaeus: »Hvad manne Barck täncker på, som ej inkommit med ansökan till Rese-Inspectors-tjensten i Nerke?» August hade emellertid sänt in ansökan redan den 8 sept., och den 13 sept. 1845 får han konstitutorial på befattningen såsom »Reseinspektor i Örebro Län utaf inre tullbevakningsdistriktet». Placeringen blev i Askersund. Årslönen blev 500 Rd med 200 Rd till resepengar »samt öfrige till tjensten åtföljande förmoner». Bland dessa förmåner kan nämnas, att vid beslag av varor, viss procent av deras värde tillföll beslagtagaren. För utnämningen fick han betala 69: 30 Rd.

År 1852 köper han en segelbåt, vilken han själv hämtar i Strömstad under en resa 9 juli—1 aug. 1852. Hans beskrivning över båten är följande: »Lust-Jagten Actif om Tre läster byggdes i Strömstads districtet år 1852 (för Lots-Chefens egen räkning) efter Norsk Lotsbåtsmacksen, på klink af ek med furu intimmer, är 15 alnar lång öfver stäfvarna och 5 1/2 aln bred, samt 4 fots djupgående. Seglar lika godt, som den är wäl utrustad så hwad skrof som inventarier beträffar. Kostade på stället 666: 32 Rd». Båten var ock försedd med 4 kanoner.

Med sina goda vänner bildade han en kvartett eller sextett, och med denna orkester ombord for han sedan runt Vätterns kuster och besökte — saluterande och konserterande — alla Vätterns städer. Flera somrar — bl. a. år 1856 och 1857 — for han med båten till Stockholm via Östgötakanalen, och ofta var prins August — som då bodde på Stjersund vid Askersund — med honom på seglingar i Vättern. Den 4 juni 1856 köper han 10 skålpund krut för 5 Rd och fnöske för 2 Rd, så när han dagen efter seglade prinsen, blev det nog stor salut. Denna segling kostade honom 33: 16 Rd. Tre dagar härefter är han på middag hos prinsen och erhöll då »en Bröstrål i Hvalknut såsom minne för musik och sjömanskap, dertill noter till låns». Den 13, 14 och 21 sept. 1856 är han på middag hos prinsen. August antecknar att sista dagen var han kvar till kl 11 em, och att skjutsen till Stjersund kostade 2 Rd.

Nästa dag, den 22dra, reser prinsen till Stockholm. Härvid saluterade August med 24 skott i 2nne omgångar. Kostnaden härför var ett lispund krut 10 Rd samt för sex st. biträden à 16 sk=2 Rd.

*Bild 2. P. J. A. Barck omkring 1855.
Efter samtida foto.*

Den 6/12 1853 blev August av Landshövdingeämbetet i Örebro förordnad att vara postmästare i Askersund enl. följande skrivelse: »Efter Kongl. General Poststyrelsen i skrifvelse den 17 sistlidne November lemnade updrag har Konungens Befallningshafvande, som genom sär-

skiljdt bref anmodat Magistraten i Askersund att skilja postmästaren derstädes Eric Nordvall från utöfningen af tjensten, velat härigenom förordna Rese Tull Inspektoren att samma postmästaretjenst tillsvidare sköta mot åtnjutande af halfva ordinarie lönen samt hela hushyre — och expens anslaget jemte alla extra inkomster, undantagandes den postmästaren Nordvall anslagna personella ersättning för indragna sportler». Den 12/12 1853 godkänner Generaltulldirektören att August fick sköta postmästaretjensten vid sidan av tulltjänsten.

Anledningen att August åtog sig uppdraget var följande. Postmästaren, Eric Nordvall, kunde icke redovisa de influtna postmedlen, varför han blev suspenderad. Hans familj, som August mycket väl kände, kom då i stort ekonomiskt trångmål. Härför åtog sig August uppdraget och ordnade det på så sätt, att han anställde Nordvall såsom hjälp, varvid denne »på ära och tro» lovade sköta sig. Postkontoret förblev fortfarande i Nordvalls bostad och August begärde ej någon ersättning för sitt uppdrag, utan denna tillföll helt Nordvall, fast ansvaret vilade på August.

På grund av sin resetullinspektorsbefattning kunde August bara vara på postkontoret de fyra postdagarna i veckan och följden blev den, att i mitten av år 1854 hade Nordvall försakingrat ännu mera, men härför var ju August ansvarig. Han lånade då Nordvall det försakingrade beloppet, så att suspensionen upphävdes, och Augusts förordnande upphörde den 13 juni 1854. Ekonomisk gottgörelse fick han så småningom av Nordvalls svärmor, prostinnan Wallén.

Nordvall var också tullkammareföreståndare i Askersund. Här förelåg också bristande redovisning, så härifrån blev han suspenderad den 4 juli 1854, och August blev förordnad till tjänsten.

Den 10 juli är revisorn i tullstyrelsen, P. N. Ekhoff, i staden, varvid magistratens ledamöter gör inventering av tullkammarens ägodelar, som överlämnas till August.

Den 1 januari 1856 får han från Tullverket löneförhöjning av 100 Rd per år. På grund av omorganisation vid Tullverket indrogos fr. o. m. 1 april 1857 alla reseinspektorererna vid Inre Distriktet. Dessa kommo på indragningsstat med bibehållande endast av grundlönen 500 Rd. Härefter hade August endast kvar tjänsten som föreståndare vid tullkammaren i Askersund.

I januari 1858 är han i Stockholm och uppvaktar prins August, troligen i syfte att bedja om någon sorts befattning, ty han har med sig en tjänsteförteckning.

Den 1 februari 1858 blev postmästare Nordvall avskedad ur postverkets tjänst på grund av fortsatta förskingringar, och August blev tf postmästare i hans ställe. Nordvall blev av Svea Hovrätt dömd till 3 års straffarbete samt att ersätta postverket det förskingrade beloppet.

På grund härav blev han också avskedad från tullverket den 30 nov. 1859 efter att ha varit suspenderad i 5 1/2 år.

Denna gång fick August ett biträde, som han kunde lita på. Den 1 januari 1858 anställdes nämligen Carl Johan Pettersson, hans blivande svärson.

År 1860 överlämnades till Kongl. Maj:t av en stor del av Askersunds ståndspersoner och borgare (55 st.) en petition om att August skulle få postmästaretjänsten såsom fast tjänst, men han blev fortfarande bara tillförordnad. Platsens innehavare blev en gammal ryttmästare, som hade permanent tjänstledighet från denna tjänst. År 1862 hyr August till postlokal och bostad i kvarteret Norra Torget, tomt 61—62.

På ett undantag när är Augusts alla förordnanden som tf från Kongl. Generalpoststyrelsen. Undantaget är underskrivet av Carl XV och dagtecknat den 3 juli 1863, samt lyder i utdrag: »Kongl. Maj:t vill härmed hafva i nåder förordnat nu tjenstförrättande Postmästaren i Askersund Per Johan August Barck att berörda postmästaretjenst, på eget ansvar, fortfarande bestrida».

I oktober 1863 var August i Stockholm och inlämnade då till Generalpoststyrelsen ansökan om fast plats, men utan resultat.

I Arboga hade tf postmästaren, stadsfiskal Rydberg, ej skött om posträkenskaper såsom fordrades, utan flera oordningar hade förekommit, så att han ej kunde få kvarbliva i posttjänsten.

August får den 23 okt. 1863 förhandsmeddelande, att han troligen kommer att bli Rydbergs efterträdare den 1 dec.

Då Rydberg icke redovisat en uppbörd av 9 099: 62 Rd och »i beaktande för övrigt af de flera oordningar han gjort sig skyldig till beslutar Generalpoststyrelsen den 5 nov. att omedelbart skilja Rydberg från tjänsten och har uppdragit åt Post Ombudsmannen att ofördröjligen till Arboga afresa». August fick följande telegram, avsänt från Stockholm den 7 nov. kl. 1.55 »Wilken dag efter måndagen kan Tit. inställa sig i Arboga? Telegraferas svar Adlerstam».

Augusts telegram: »Måste hålla auction 14de. Will infinna mig Arboga 23 för att efter vunnen lokalkännedom 1 Dec. mottaga kontoret enligt benägen skrifvelse 23 October».

Telegram avs. Stockholm 9 nov. kl. 4.45 Ank. Askersund kl. 5.06 »Res ondagsmorgon till Arboga, att förestå Postkontoret, men inställ sig vid framkomsten eftermiddagen hos Borgmästaren. Generalpoststyrelsen». Onsdagen var den 11 nov. och då kom också August till Arboga och anmälde sig hos borgmästaren.

Det tog en tid — huru länge framgår ej — för Rydberg att överlämna allt, och för August att få »lokalkännedom», men under tiden passade Rydberg på att göra flera oegentligheter (värdebrev o. d.), för vilka han beskyllde August. Det blev ganska besvärligt för August, men i dec. 1863 blev hans biträde från Askersund, Carl Johan Pettersson, transporterad till Arboga, och i honom fick August en trogen hjälpare.

En besvärlig och långvarig rättegång började sedan mellan Rydberg och August, men den senare hade alltid sitt stöd i sin hjälprede från Askersund. Antagligen skötte sig August bra, ty »Kongl. General Post-Styrelsens Anordning 217» består av en gratifikation av 200 Rd. »Och återförväntas med omgående post Anordningen, behörigen qvitterad. Stockholm General Post-Cassan den 19 Maj 1864».

Samtidigt kom ett handbrev, så lydande: »Det gläder mig kunna underrätta att vår Högfinnande och Wälwisa GenPostStyrelsen på min framställning, behjertat Tit. arbetssamhet och maktpåliggande ställning, som tf Postmästare i Arboga och såsom en uppmuntran tilldelat Tit. en gratifikation af 200 Rd hwarå Anordning utfärdats och med dagens post kommer Tit. tillhanda. — Hoppas att Tit. fortfarande finner sin fördel vid att kvarstanna i Arboga och lika nitiskt som hitills sköter dervarande Post Kontors göromål och åligganden. — Jag anser att Tit. bör tillskrifva Departements-Chefen Winroth ett tacksamhetsbref för gratifikationen, som han med sitt gällande förord understött. — Stockholm i Postkammarkontoret den 19 Maj 1864 M. W. Widmark».

Ordinarie postmästaren i Arboga, kammarherre Maule, dog i april 1866. En petition underskriven av 88 ståndspersoner och borgare inlämnades då till Kongl. Maj:t med begäran att August skulle bliva ordinarie innehavare av platsen, men han blev i stället tf postmästare i Nora fr. o. m. 14 januari 1867.

Konstitutorial att vara eo kontorsskrivare vid Kongl. Postverket fick han den 2 okt. 1866.

Att han var omtyckt i Arboga framgår av följande notis i Arboga Tidning den 29 mars 1867, då han skulle avflytta från staden: »En enkel men festlig tillställning ägde förleden lördag härstädes rum, i

det en stor del av stadens och ortens innevånare hade till en avskeds-collation å härvarande hotell inbjudit tf postmästaren P. J. A. Barck, vilken om några dagar kommer att avflytta från staden för att över-

*Bild 3. P. J. A. Barck.
Efter foto den 21/8 1860.*

taga förvaltningen av Nora postkontor, efter att under 3ne års tid hava förestått postkontoret härstädes, under vilken tid herr Barck förstått att handhava denna viktiga befattning på ett sätt, som förskaffat honom det högsta erkännande för ordentlighet och beredvillighet, att tillmötesgå den corresponderande allmänhetens billiga fordringar. — Sedan alla deltagande hunnit samlas och en enkel supé blivit intagen

föreslog herr borgmästaren Hedman i för tillfället väl valda och anslående ordalag en skål för hedersgästen, därvid tolkande alla när- och frånvarande correspondenters välvilja och tacksamhet samt tillönskade honom lycka och trevnad å den plats dit han avflyttar. På samma gång överlämnades genom herr borgmästaren en vacker tuldosa med ineliggande belopp av 300 Rd., varjämte å en guldplåt i dosan fanns ingraverat: Till P. J. A. Barck av tacksamma correspondenter i Arboga. — Under en livad sinnesstämning fortsattes collationen till fram mot midnatt, därvid särskilda tacksamhetsskålar egnades herr Barck för hans frikostliga gåva till härvarande Skarpskytteförening och Elementarläroverk av 4 stycken vackra 16 lödiga Åkerskanoner med tillhörande lavetter, som herr Barck samma dag såsom ett minne överlämnat».

Kanonerna voro de, som han köpte den 17 juli 1852, och som monterades på hans kära båt Actif. Ett minne från den tiden han seglade prins August.

Den 1 januari 1867 indrogos 35 tullkammareföreståndaretjänster, bl. a. den i Askersund, varifrån August haft tjänstledighet sedan år 1863. Han var fortfarande reseinspektör på indragningsstat, men den 10 februari 1874 blev detta ändrat, så han fick pension i stället, 750 Rd per år. Från mitten av år 1867 t. o. m. 1873 blev hans hjälp från Askersund och Arboga, C. J. Pettersson, också placerad i Nora.

Den 26 juni 1874 får August fullmakt på att vara postexpeditör vid Kongl. Postverket. Härom skriver Nora tidningen den 22/7 1874: (och Grenna-tidningen den 29/7 1874): »Generalpoststyrelsen, som till postexpeditör vid postverket befordrat eo kontorskrivaren, tf postmästaren härstädes P. J. A. Barck, har därjämte förordnat att herr Barck skall i sådan egenskap tillsvidare tjänstgöra vid postexpeditionen i Grenna. Härigenom kommer emellertid icke att inträda någon förändring i det herr Barck den 27 sistl. mars meddelade uppdrag att, under postmästaren C. G. Granfeldt beviljad tjänstledighet, tillsvidare intill utgången av mars månad nästkommande år förestå postförvaltaretjänsten vid postkontoret härstädes, i vilket avseende poststyrelsen förordnat eo kontorskrivaren C. H. T. Broberg att under nämnda uppdrag för herr Barck bestrida postexpeditörstjänsten i Grenna».

Den 5 mars 1875 dog postmästare Granfeldt, och den 9 mars förordnas August att »tills vidare» bestrida postmästaretjänsten. Han fick härigenom större inkomst genom att han ej mera måste betala något till

någon ord. innehavare av platsen. Dåförtiden var det ett stort oskick att till postmästare utnämndes gamla militärer, som aldrig tjänstgjorde vid posten, utan i sin tur fick vikarier, vilka fingo avstå en del av lönen till ord. innehavaren. På så vis fick August både i Askersund och Arboga avstå 1 000 Rd per år och i Nora 1 500 Rd.

I Noratidningen den 7/4 1875 finnes införd följande notis: »Med verkligt nöje införa vi efterstående till Nerkes Allehanda (2/4) insända uppsats, på samma gång vi glädja oss åt att kunna instämma med insändaren: »Då tidningarna tillkännagivit, att postmästaretjänsten i Nora är ledig till ansökning, så torde det icke anses ogrannlaga, om insändaren på detta sätt beder att få uppmana den nu tjänstgörande postmästaren att söka platsen. Var och en, som haft något att göra med Nora postkontor under den tid, som herr Barck där tjänstgjort är helt säkert fullkomligt ense med insändaren däri, att man på få ställen finner ett postkontor, som på samma gång är så väl skött, och där korrespondenterna bemötas med så mycket vänlighet, uppmärksamhet och tillmötesgående som i Nora. På grund därav, och då hela orten med saknad skulle se, om någon annan bleve postmästare, vill insändaren föreslå, att de inflytelserikaste männen i staden och orten satte sig i spetsen för en petition till Kongl. Maj:t med begäran att erhålla herr Barck till ordinarie postmästare. Listor kunde ju t. ex. utläggas i bokhandeln i Nora, så att desto flera lämnades tillfälle att anteckna sig därpå. Insändaren tror sig härigenom uttala många korrespondenters önskan».

En petition till Kongl. Maj:t kom också till stånd i april, och denna var undertecknad av 136 ståndspersoner. Den 18 april 1875 sänder August in sin ansökan, men allt var förgäves, det var en annan som fick platsen.

En liten glimt av hans liv i Nora få vi i Alfild Cnattingius bok »I Bergslagen för femtio år sedan» (Stockholm 1926).

»Postmästare i Nora var under 60—70-talen majoren C. S. H. Granfeldt, gift med Amanda Sonnenstein. Han åtnjöt tjänstledighet sedan 1867 och postkontoret sköttes på förordnande av postmästaren Barck — en blid personlighet, som utan protest öppnade postluckan dygnet om. Postkontoret var då inrymt i den lokal, där herr P. G. Svensson nu har sin butik och ingenting påminde om ämbetslokal, utom lilla dörrluckan och stora skrivbordet, där den avhållne gubben Barck presiderade och dagen om höll diskussionsklubb, tillgänglig för alla. Postgeschäftet sköttes delvis av hans snälla hushållerska Anna Brisand

der. Men så en dag insjuknar gubben Barck och fallet synes hopplöst. Hans läkare bereder honom en lördagskväll på det oundvikliga, tilläggande: 'Du bör verkligen i morgon låta lysa för dig och gifta dig med din snälla Anna, så hon får gott av allt vad du satsat till änkepensionskassan. Någon ersättning skall hon väl ha för allt sitt arbete hos dig'. Ja, så skedde. På söndagen lystes tre gånger för postmästaren Barck och hans Anna. Men redan söndags fm kvicknade gubben Barck till, så vigseln uppsköts tills vidare. Efter ett par veckor firades sedan ett glatt bröllop, där envar av gästerna erhöll en minnesgåva — en liten berlock av guld — som ett uttryck för brudgummens belåtenhet och lycka. — Major Granfeldt avled 1875. Postmästare B. erhöll då annat postkontor och postmästare i Nora blev C. J. R. Elgenstierna med aspekt av en kavalleriöverste. Det blev inte att vidare knacka på luckan i olaga tid! Lilla luckan t. o. m. försvann. Postkontoret blev reformerat. Nu fick där 'stigas fram' — men därinne rådde 'sientia' och den glada klubben fann sig utestängd — — —.

Dep chef Hübner vid posten skriver till honom den 16/9 1875.

»Min gamle Vän! Det är med sann glädje jag mottagit brevet af den 9 dennes, som lemnar mig ett otvetydligt bevis, att jag blifvit omfattad med vänskap och tillgifenhet af en gammal kamrat, som jag alltid högt värderat och aktat för hans redbarhet, arbetsamhet, ordningssinne, skicklighet och nit, — egenskaper hvilka icke kunnat annat än tillvinna Herr Postmästaren välförtjent erkännande af alla som med Herr Postmästaren haft någon beröring — — —».

Den 22 maj 1876 avreste han till Gränna och övertog därvarande postkontor den 1 juni.

Dessförinnan hade noraborna uppvakttat honom, och härom skriver Noratidningen den 3 maj 1876: »För postmästare P. J. A. Barck, som efter nio års vistelse i vårt samhälle snart tillträder postkontoret i Grenna, hade ett femtiotal tacksamma vänner i söndags samlats till en avskedsfest. I Stadskällarens övra våning intogs en av källarmästare Mellström särdeles väl anordnad middag, under vilken kontraktsprosten Bohm föreslog hedersgästens skål, framhållande i sitt tal de sällsynta egenskaper såsom människa och tjänsteman, vilka gjort det till en plikt för de närvarande att i avskedetets stund ägna postm. Barck en gärd av samhällets och ortens tacksamhet samt överlämna till honom en minnesgåva. Denna gåva bestod av en kaffeservis av silver förfärdigad i Stockholm och försedd med följande inskrift: 'Till P. J. A. Barck af tacksamme correspondenter vid Nora Post-

kontor 1876'. Herr Barck tackade med rörelse för den honom egnade skålen. Efter middagens slut framsattes bålar och samkvämet fortgick under den angenämaste sinnesstämning livat av tal och sång». —

I Gränna hyrde han i gården nr 14 (»Hallska gården») bostad och postlokal, men den 1 okt. 1877 inköpte han gården nr 55, till vilken då både bostaden och postkontoret flyttades.

I början av år 1885 kände han, att han ej orkade längre utan lade in ansökan om avsked med pension. Kongl. Generalpoststyrelsen skriver den 26 maj 1885 och beviljar honom avsked med pension (1 350: — kr) fr. o. m. 1/6.

Han hade då varit i statstjänst i 58 år.

Som förut framgått gifte han sig i Nora 1875 med Anna Brissander. Största bördan att sammanhålla hemmet vilade nog på henne den sista tiden av hans levnad. Någon ekonom var han nog aldrig, så det var nog mycket välgörande och behövt, att han fick en så duglig och arbetsam husfru.

In i det sista var han emellertid i god vigör. Här en notis från 85-årsdagen i DN 15/11 1895: »Dugliga åldringar: Från Grenna skrives till Sm A: Före postmästaren härstädes, P. J. A. Barck fyllde i måndags 85 år. Oaktat sin höga ålder ännu frisk och kry, kunde den vördade och avhållne gamle själv mottaga de talrika uppvaktningarna och hjärtliga lyckönskningarna, som kommo honom till del. — Bland de uppvaktande märktes även änkefru Sofie Mannerstedt, vilken själv uppnått den respektabla åldern av över 88 år. Detta oaktat rör hon sig ännu med nästan ungdomlig raskhet och spänstighet. Men så har också fru Mannerstedt gott att brås på, i det hennes moder, fru Palmaer, som avled här för några år sen, vid sin bortgång var över 101 år gammal». Här kan anmärkas att fru Mannerstedt var Augusts farmors brorsdotterdotter.

Den 16 nov. 1896 dog han, och om begravningen skriver Gränna Tidning den 25 nov.: »En högtidlig jordafärd fick den åldrige, avhållne fd postmästaren härstädes P. J. A. Barck, som i går middag fördes till sitt sista vilorum. Redan från morgonen flaggades i staden på halv stång och många voro de som genom kransar och blommor visade den avlidne en sista hyllning. Bland mängden av kransar och blommor märktes särskilt sådana från Stadens mera framstående personer. — Klockan 2 em fördes den avlidne till kyrkan, vars kor var klätt med blommor och grönt samt upplyst av en mängd ljus. Under tonerna av en sorgmarsch bars kistan in i kyrkan av 8 soldater. Före dessa

gick överstelöjtnant C. Ulfsparre och efter major J. G. af Forsell med prestavar. Sedan kistan nedsatts i koret, sjöngo de talrika närvarande Ps 452, varefter pastor Danielsson höll ett anslående liktal med Dav:s 103 ps 2, 3, 4 verserna till text. Efter den därpåföljande jordfästningen sjöngs ps 487: 1, 2, verserna, varefter pastor Danielsson från altaret förrättade begravningsmässan. Sjöngs så ps 471: 8. Under tonerna av en sorgmarsch bars så kistan ut ur kyrkan och fördes till kyrkogården, där den hädangångne överlämnades åt gravens ro».